VVV.

L.4439/2/V.

Coordinatie (2)

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 1e September 1954 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende kampeerverordening", heeft de 8e September 1954 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Communications, le 1er septembre 1954, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "portant réglementation du camping", a donné le 8 septembre 1954 l'avis suivant :

Artikel 1 heeft een dermate algemeen karakter, dat het er alle juridische draagwijdte bij verliest. Indien de Regering er nochtans op staat dat het gehandhaafd blijft, zou het best worden geredigeerd zoals hierna is voorgesteld.

Voor de artikelen die betrekking hebben op de erkenning van de kampeerverenigingen, is een andere volgorde nodig. In de eerste plaats dienen de eisen te worden vastgesteld waaraan de vereniging moet voldoen om erkend te worden, met name opgericht zijn als vereniging zonder winstoogmerk en ten minste 200 leden over ten minste drie provincies tellen. Daarop volgen dan de voorzieningen betreffende de procedure voor het verkrijgen van de erkenning en betreffende het beroep ten voordele van de veraniging wier aanvraag om erkenning is afgewezen.

Bij artikel 6, a, is het niet duidelijk hoe een uittreksel uit de bijlage van het "Belgisch Staatsblad" zou kunnen aantonen, dat de vereniging "al de ter zake geldende bepalingen in acht neemt". Dat de vereniging zonder winstoogmerk de haar bij de wet van 27 Juni 1921 opgelegde verplichtingen nakomt, volgt niet altijd uit een bekendmaking in de bijlagen van het Staatsblad. Men kan volstaan met het voorschrift, dat de aanvraag om erkenning vergezeld moet gaan van een uittreksel uit de bijlagen van het Belgisch Staatsblad houdende de statuten der vereniging en "de namen, voornamen, het beroep en de woonplaats van haar beheerders" (artikel 3 van de wet van 27 Juni 1921).

Krachtens de bepaling van artikel 20 vallen de kampeerders onder de toepassing van de besluitwet van 31 Januari 1946 betreffende de contrôle van de reizigers in de logementshuizen en namelijk van het bepaalde in artikel 2 dat op overtreding van de besluitwet correctionele straffen stelt.

.../...

De wet van 23 Maart 1954 bepaalt echter, dat overtredingen van de uitvoeringsbesluiten met politiestraffen worden gestraft. De Koning is derhalve niet bevoegd om zwaardere straffen uit te vaardigen. Ten aanzien van de kampeerders zullen dus alleen de bepalingen van artikel 1 van de besluitwet van 1946 van gelding kunnen worden verklaard. Overtreding van deze bepalingen zal met de bij de wet van 23 Maart 1954 gestelde straffen worden gestraft.

In artikel 21 zou het woord "kampregister" nader moeten worden verklaard. Indien daarmee bedoeld wordt het "souche-boekje" waarvan sprake in de besluitwet van 31 Januari 1946, zou het verkieslijk zijn de term van de besluitwet te behouden. Gaat het daarentegen om een krachtens het onderhavige besluit aan te leggen register, dan moet zulks uitdrukkelijk worden gezegd.

Dezelfde bepaling zou ook moeten voorschrijven, welke gegevens in de lijst der leden van een groep [illegible] moeten worden opgenomen en waar deze lijst moet worden neergelegd.

Artikel 22 spreekt van "qualificatie" van jeugdverenigingen door de Nationale Raad voor de jeugd. Deze raad werd tijdelijk ingesteld door een niet bekendgemaakt ministerieel besluit van 11 December 1945; hij heeft een zuiver adviserende taak en heeft geen bevoegdheid om de jeugdverenigingen te "qualificeren" of te erkennen. De erkenning van de jeugdverenigingen, op het advies van de Nationale Raad voor de jeugd, zou kunnen worden opgedragen aan de Minister van Openbaar Onderwijs.

Voorts zijn bij het ontwerp nog opmerkingen betreffende de vorm te maken; zij behoeven geen commentaar en blijken genoegzaam uit de hierna voorgestelde tekst :

.../...

KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE KAMPEERVERORDENING.

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

... (inleiding zoals in het ontwerp van de Regering) ...

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

TITEL I. - KAMPEERDERS.

Artikel 1.-

De kampeerders zijn gehouden de openbare rust en de welvoeglijkheid in acht te nemen.

Artikel 2.-

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 167 van het Boswetboek en 89, 8°, van het Veldwetboek mag, zonder uitdrukkelijk verlof van degene die het genot heeft van het terrein of van zijn vertegenwoordiger, geen houtvuur worden aangelegd dan voor het bereiden der spijzen en voor de kampvuren, een en ander gedurende de strikt nodige tijd. Vuren en kookstellen mogen eerst worden aangestoken nadat over ten minste een meter in de omtrek van de haard, alle takken, twijgen, dorre bladeren, enz... weggenomen, en op de plaats van het vuur gras, kruid, slingerplanten, enz... verwijderd werden; zij moeten onafgebroken onder toezicht worden gehouden.

.../...

Artikel 3.-

... (tekst van het ontwerp der Regering) ...

Artikel 4.-

Latrines mogen alleen bij gebrek aan degelijker sanitaire voorzieningen worden gebruikt.

Zij moeten afgezonderd en verscholen zijn, ver van een waterloop, put of bron worden aangebracht en zo ingericht zijn dat gezondheid en welvoeglijkheid gevrijwaard blijven; zij moeten diep worden uitgegraven, na ieder gebruik geleidelijk met aarde worden aangevuld en met kalk of anderszins worden ontsmet. Bij vertrek moet de plaats met een goed vastgetrapte laag grond worden bedekt.

TITEL II. - KAMPEERVERENIGINGEN.

Artikel 5.-

De kampeerverenigingen, die als verenigingen zonder winstoogmerk zijn opgericht en ten minste 200 leden over ten minste drie provincies tellen, kunnen worden erkend.

Artikel 6.-

De aanvraag om erkenning wordt schriftelijk aan de commissaris-generaal voor toerisme gericht.

.../...

Bij de aanvraag worden gevoegd :

a) de statuten zoals zij in de bijlagen van het "Belgisch Staatsblad" zijn bekendgemaakt, en hun wijzigingen;

b) de in de bijlagen van het "Belgisch Staatsblad" bekendgemaakte lijst van beheerders;

c) een exemplaar van het bewijs van lidmaatschap en van de kaart van groepsleider;

d) alle dienstige inlichtingen omtrent de kampeerterreinen van de vereniging, met nauwkeurige opgaaf van de kampeerplaatsen welke zij in volle eigendom bezit of waarvan zij het genot heeft.

Artikel 7.-

... (tekst van het ontwerp der Regering) ...

Artikel 8.-

De commissaris-generaal voor toerisme beslist over de aanvraag om erkenning binnen zestig dagen na de ontvangst er van. Hij kan de erkenning bij een met redenen omklede beslissing intrekken.

Artikel 9.-

Van de beslissing waarbij de commissaris-generaal voor toerisme de erkenning weigert of intrekt, kan de betreffende vereniging bij de Minister tot wiens bevoegdheid het toerisme behoort, in beroep komen.

.../...

Dit beroep moet worden ingediend binnen dertig dagen na de datum waarop van de beslissing van de commissaris-generaal voor toerisme aan de betreffende vereniging kennis is gegeven.

De Minister hoort de Hoge Raad voor arbeidersvacantie en volkstoerisme en doet uitspraak bij een met redenen omklede beslissing.

Artikel 10.-

De commissaris-generaal voor toerisme kan de vertegenwoordigers van de erkende kampeerverenigingen bijeenroepen om hun advies omtrent bepaalde kampeervraagstukken in te winnen.

TITEL III. - KAMPEERTERREINEN.

Artikel 11.-

Voor de toepassing van deze titel wordt als kampeerterrein beschouwd, elk terrein dat openbaar ter beschikking van de kampeerders wordt gesteld of te hunnen behoeve is ingericht of dat in feite gewoonlijk door kampeerders wordt betrokken tegen een rechtstreeks of onrechtstreeks voordeel voor degene die er het genot van heeft.

.../...

Artikel 12.-

Om een terrein als bedoeld in artikel 11 voor het kamperen te mogen aanwenden, is vergunning van de burgemeester vereist; deze vergunning wordt schriftelijk afgegeven.

Artikel 13.-

De vergunning wordt door de houder of zijn vertegenwoordiger vertoond op het eerste verzoek van hen die met het opsporen van de overtredingen van dit besluit zijn belast.

Artikel 14.-

Degene die de in artikel 12 bedoelde vergunning aanvraagt, machtigt meteen de ministers tot wier onderscheiden bevoegdheid het toerisme en de hygiëne behoren, ter plaatse de nuttig of nodig geoordeelde verificaties door hun ambtenaren of beambten te laten uitvoeren.

Artikel 15.-

De aanvraag om vergunning wordt door degene die het genot van het terrein heeft of door zijn vertegenwoordiger schriftelijk aan de burgemeester gericht.

Bij deze aanvraag, die naam en adres van de verzoeker opgeeft, worden gevoegd :

a) alle dienstige inlichtingen betreffende de ligging en de beschrijving van het terrein dat aan de in artikel 16 gestelde eisen moet voldoen;

.../...

b) het huishoudelijk reglement van het kamp;

c) een afschrift van de verzekeringspolis, waarbij de burgerlijke aansprakelijkheid van de verzoeker gedekt wordt voor alle schade welke hij zelf, zijn ondergeschikten of de op het terrein toegelaten kampeerders, gedurende hun verblijf in het kamp, aan derden berokkenen.

Artikel 16.-

De burgemeester geeft de vergunning eerst af na te hebben nagegaan of het kampeerterrein aan de volgende vereisten voldoet en na van de gezondheidsinspecteur gunstig advies te hebben ontvangen ten aanzien van de vereisten die binnen dezes bevoegdheid vallen :

a) het terrein moet op een gezonde en geschikte plaats zijn ingericht;

b) er moet een drinkwaterinrichting voorhanden zijn die aan de regelen van de hygiëne beantwoordt en die voor een normale bezetting van het terrein genoeg debiet heeft, tenzij de kampeerders dit water in de onmiddellijke omgeving vinden;

c) het terrein moet beschikken :

1. over genoeg sanitaire voorzieningen voor een normale bezetting van het terrein;
2. over middelen voor de afvoer van afvalwater;
3. over middelen voor het vernietigen of verwijderen van afval en vuilnis;
4. over wasgelegenheid en, zo mogelijk, over stortbaden;
5. over een veiligheidsinrichting tegen brand, alsook over het materieel en de producten die voor eerste hulp bij ongeval of onpasselijkheid onontbeerlijk zijn;

.../...

6. over een ruimte welke uitsluitend dient tot berging van het materieel voor inrichting en onderhoud van het kamp, van de voorraad hout en stro en tot het parkeren van de vervoermiddelen;

d) een huishoudelijk reglement moet op een goed zichtbare plaats worden opgehangen. Het behelst een overdruk van de artikelen ... van dit besluit, voorzieningen omtrent het handhaven van de tucht, het in goede staat houden van het kampeermaterieel en van het terrein, het in acht nemen van de hygiëne en de goede werking van het kamp in het algemeen; eventueel geeft het ook de tarieven op.

Artikel 17.-

De burgemeester beslist over de aanvraag om vergunning binnen dertig dagen na de ontvangst; hij zendt drie afschriften van de beslissing aan de gouverneur van de provincie die één er van, zo nodig met zijn opmerkingen, aan de Minister tot wiens bevoegdheid de hygiëne behoort en aan het Commissariaat-generaal voor toerisme doorstuurt.

Artikel 18.-

De burgemeester kan de vergunning bij een met redenen omkleed besluit intrekken, met name wanneer volgens het advies van de gezondheidsinspecteur de bij de vergunning gestelde vereisten niet meer in acht zijn genomen; een gewaarmerkt afschrift van dat besluit wordt aan de gouverneur van de provincie, aan de Minister tot wiens bevoegdheid de hygiëne behoort en aan het Commissariaat-generaal voor toerisme gezonden.

.../...

Artikel 19.-

Van het besluit waarbij de burgemeester de vergunning weigert of intrekt kan de verzoeker bij de gouverneur van de provincie in beroep komen. Dit beroep moet worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van het besluit.

De gouverneur beslist binnen dertig dagen. Hij zendt een afschrift van zijn beslissing aan de verzoeker, aan de burgemeester, aan de Minister tot wiens bevoegdheid de hygiëne behoort en aan het Commissariaat-generaal voor toerisme.

Artikel 20.-

Artikel 1 van de besluitwet van 31 Januari 1946 betreffende de contrôle van de reizigers in de logementshuizen is toepasselijk op elke persoon die op een kampeerterrein als in artikel 11 bedoeld de nacht doorbrengt.

Artikel 21.-

Voor groepen echter wordt alleen de identiteit van de groepsleider in het kampregister opgegeven en wordt de lijst van alle personen die hem vergezellen overgelegd.

Artikel 22.-

Onder groep als bedoeld in het vorige artikel moet worden verstaan een aantal kampeerders die door een zelfde verantwoordelijke persoon worden aangevoerd en voorzien zijn van een lidkaart van een overeenkomstig artikel 5 erkende kampeervereniging,of van een door de Minister van Openbaar Onderwijs op het advies van de Nationale Raad voor de jeugd erkende jeugdvereniging.

.../...

TITEL IV.- PARTICULIERE KAMPEN.

Artikel 23.-

Om op andere dan in titel II bedoelde particuliere terreinen te kamperen, is het verlof van degene die het genot er van heeft of van zijn vertegenwoordiger vereist.

Het verlof mag stilzwijgend worden verleend wanneer het verblijf niet langer dan zes en dertig uren zal duren.

Artikel 24.-

Het verblijf van meer dan dertig kampeerders in een particulier kamp voor een duur van ten minste vijftien dagen moet door de in artikel 23 bedoelde persoon bij de burgemeester worden aangegeven, ten minste acht en veertig uren vóór het kamp wordt betrokken.

TITEL V. - ALGEMENE BEPALINGEN.

Artikelen 25 en 26.-

... (tekst van het ontwerp der Regering) ...

... (ondertekening en medeondertekeningen zoals in het ontwerp van de Regering) ...

L'article 1er a un caractère à ce point général qu'il est dépourvu de toute portée juridique. Si le Gouvernement entend néanmoins le maintenir, il serait préférable de le rédiger dans les termes proposés ci-après.

L'ordre des articles traitant de la reconnaissance des associations de camping devrait être interverti. Il faudrait en premier lieu fixer les conditions que l'association doit remplir pour être reconnue, c'est-à-dire être constituée en association sans but lucratif et compter au moins 200 membres répartis dans trois provinces au minimum. Ensuite, il conviendrait de régler la procédure à suivre en vue d'obtenir cette reconnaissance et d'organiser le recours ouvert à l'association dont la demande en reconnaissance serait rejetée.

A l'article 6, a, on ne voit pas comment"un extrait de l'annexe au Moniteur belge" pourrait attester que l'association "se conforme à toutes les dispositions légales en la matière". L'accomplissement par l'association sans but lucratif des différentes obligations qui lui sont imposées par la loi du 27 juin 1921, ne résulte pas toujours d'une publication aux annexes du Moniteur. Il suffit de prescrire que la demande en reconnaissance doit être accompagnée d'un extrait des annexes du Moniteur belge contenant les statuts de l'association et "les noms, prénoms, professions et domiciles de ses administrateurs" (article 3 de la loi du 27 juin 1921).

La disposition de l'article 20 rend applicable aux campeurs l'arrêté-loi du 31 janvier 1946 concernant le contrôle des voyageurs dans les maisons d'hébergement et notamment la disposition de son article 2, prévoyant que les infractions à l'arrêté-loi sont passibles de peines correctionnelles.

.../...

Or, la loi du 23 mars 1954 dispose que les infractions aux arrêtés d'exécution sont punies de peines de police. Le Roi n'a, dès lors, pas le pouvoir d'édicter des peines plus fortes. Il s'ensuit que seules les dispositions de l'article 1er de l'arrêté-loi de 1946 pourraient être rendues applicables aux campeurs. Les infractions à ces dispositions seront punies des peines édictées par la loi du 23 mars 1954.

A l'article 21 il convient de préciser la signification des mots "registre du camp". S'ils s'appliquent au carnet à souche prévu par l'arrêté-loi du 31 janvier 1946, il serait préférable de maintenir les termes de l'arrêté-loi. Si, au contraire, il s'agit d'un registre qu'il y aura lieu d'établir en vertu du projet actuel, il convient de le dire expressément.

Cette disposition devrait également prévoir les énonciations que la liste des membres d'un groupe doit contenir et le lieu où cette liste doit être déposée.

L'article 22 prévoit la "qualification" d'associations de jeunesse par le Conseil national de la jeunesse. Ce conseil a été institué temporairement par un arrêté ministériel du 11 décembre 1945 non publié; il a un rôle purement consultatif et n'est pas habilité à "qualifier", ni à reconnaître les associations de jeuneese. Le soin de reconnaître les associations de jeunesse pourrait être confié au Ministre de l'Instruction publique, sur avis du Conseil national de la jeunesse.

Le projet soulève, en outre, des remarques de forme ne nécessitant aucun commentaire. Elles ressortent suffisamment du texte proposé ci-après :

.../...

ARRETE ROYAL PORTANT REGLEMENTATION DU CAMPING.

BAUDOUIN, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, SALUT.

... (préambule comme au projet du Gouvernement) ...

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

TITRE Ier - DES CAMPEURS.

Article 1er.-

Les campeurs doivent respecter la tranquillité publique et observer la décence.

Article 2.-

Sans préjudice des dispositions des articles 167 du Code forestier et 89, 8°, du Code rural, il ne peut, sans autorisation expresse de la personne qui a la jouissance du terrain ou de son représentant, être fait de feux de bois que pour la préparation des aliments ainsi que pour les feux de camp et pendant la durée strictement nécessaire. Les feux et les réchauds ne peuvent être allumés qu'après que le terrain aura été débarrassé, dans un rayon d'un mètre au moins du foyer, de toutes branches, brindilles, feuilles mortes, etc... , et que l'emplacement

.../...

du feu aura été débarrassé des herbes , lianes, etc ...; ils doivent être tenus sous surveillance constante.

Article 3.-

... (texte du projet du Gouvernement) ...

Article 4.-

Les feuillées ne peuvent être utilisées qu'à défaut d'installations sanitaires plus perfectionnées.

Elles doivent être isolées, dissimulées, éloignées de tous cours d'eau, puits, sources,et aménagées de façon à sauvegarder à la fois la salubrité et la décence; elles doivent être creusées profondément, comblées graduellement de terre après chaque usage et assainies par de la chaux ou un autre désinfectant. Au départ, l'emplacement devra être recouvert d'une couche de terre bien tassée.

TITRE II.

ASSOCIATIONS DE CAMPING.

Article 5.-

Les associations de camping constituées en associations sans but lucratif et comptant au moins 200 membres répartis dans trois provinces au minimum,peuvent être reconnues.

Article 6.-

La demande de reconnaissance est adressée par écrit au commissaire général au tourisme.

.../...

A cette demande sont joints :

a) les statuts tels qu'ils ont été publiés aux annexes du "Moniteur belge", ainsi que leurs modifications;

b) la liste des administrateurs publiée aux annexes du "Moniteur belge";

c) un exemplaire de la carte de membre affilié et de la carte de chef de groupe;

d) tous renseignements utiles relatifs aux terrains de camping de l'association, avec indication précise des lieux de camping qu'elle possède en pleine propriété et de ceux dont elle a la jouissance.

Article 7.-

... (texte du projet du Gouvernement) ...

Article 8.-

Le commissaire général au tourisme statue sur la demande de reconnaissance dans les soixante jours de sa réception. Il peut retirer l'autorisation par décision motivée.

Article 9.-

L'association intéressée peut introduire un recours auprès du Ministre qui a le tourisme dans ses attributions contre la décision du commissaire général au tourisme, qui lui refuse ou retire la reconnaissance.

Ce recours doit être introduit dans les trente jours qui suivent la date de la notification à l'association intéressée de la décision du commissaire général au tourisme.

.../...

Le Ministre entend le Conseil supérieur des vacances ouvrières et du tourisme populaire et statue par décision motivée.

Article 10.-

Le commissaire général au tourisme peut réunir les représentants des associations de camping reconnues pour les consulter au sujet de questions intéressant le camping.

TITRE III. - DES TERRAINS DE CAMPING.

Article 11.-

Pour l'application du présent titre est considéré comme terrain de camping, tout terrain mis publiquement à la disposition des campeurs ou aménagé pour les recevoir ou qui est occupé en fait par des campeurs d'une manière habituelle moyennant un avantage direct ou indirect pour la personne qui en a la jouissance.

Article 12.-

L'affectation au camping d'un terrain désigné à l'article 11 est soumise à l'autorisation du bourgmestre; cette autorisation est délivrée par écrit.

Article 13.-

L'autorisation est présentée par le titulaire ou son représentant à la première réquisition de ceux qui sont chargés de rechercher les infractions au présent arrêté.

.../...

Article 14.-

La personne qui sollicite l'autorisation visée à l'article 12 permet par ce fait même aux ministres, qui ont respectivement le tourisme et l'hygiène dans leurs attributions, de faire procéder, sur place, par leurs fonctionnaires ou agents, aux vérifications jugées utiles ou nécessaires.

Article 15.-

La demande d'autorisation est adressée par écrit au bourgmestre par la personne qui a la jouissance du terrain ou par son représentant.

Cette demande qui mentionne le nom et l'adresse de l'impétrant, est accompagnée :

a) de toutes indications utiles relatives à la situation et à la description du terrain qui doit être conforme aux conditions de l'article 16 ;

b) du règlement d'ordre intérieur du camp;

c) d'une copie de la police d'assurance couvrant la responsabilité civile de l'impétrant pour tous dommages causés aux tiers par lui ou par ses préposés, ou, pendant le temps qu'ils se trouvent au camp, par les campeurs admis sur le terrain.

Article 16.-

Le bourgmestre ne délivre l'autorisation qu'après avoir vérifié si le terrain de camping répond aux conditions ci-après énumérées et sur avis favorable de l'inspecteur d'hygiène pour les conditions qui relèvent de sa compétence.

.../...

a) le terrain doit être installé dans un endroit salubre et convenable;

b) il doit y exister un dispositif d'alimentation en eau potable d'un débit suffisant pour la fréquentation normale du terrain et répondant aux règles de l'hygiène, à moins que les campeurs puissent trouver cette eau dans le voisinage immédiat;

c) le terrain doit être doté :
   1. d'installations sanitaires en nombre suffisant pour la fréquentation normale du terrain;
   2. de moyens d'évacuation des eaux usées;
   3. de moyens de destruction ou d'évacuation des déchets et immondices;
   4. d'installations pour soins de toilette et, si possible, de douches;
   5. d'un dispositif de sécurité contre l'incendie, ainsi que du matériel et des produits indispensables aux premiers soins à donner en cas d'accident ou de malaise;
   6. d'un emplacement réservé au matériel d'installation et d'entretien du camp, aux provisions de bois et de paille, et au parcage des moyens de transport;

d) un règlement d'ordre intérieur doit être affiché à un endroit apparent. Il reproduit les articles ... du présent arrêté et prévoit le maintien de la discipline et du bon état du matériel de camping et du terrain, le respect de l'hygiène et le bon fonctionnement du camp en général, ainsi que, le cas échéant, les tarifs.

.../...

Article 17.-

Le bourgmestre statue sur la demande en autorisation dans les trente jours après la réception; il adresse trois copies de la décision au gouverneur de la province, qui en transmet une, avec ses remarques s'il y a lieu, au Ministre qui a l'hygiène dans ses attributions et au Commissariat général au tourisme.

Article 18.-

Le bourgmestre peut révoquer l'autorisation par arrêté motivé, notamment si de l'avis de l'inspecteur d'hygiène les conditions de l'autorisation ne sont plus observées; une copie de cet arrêté, certifiée conforme à l'original, est envoyée au gouverneur de la province, au Ministre qui a l'hygiène dans ses attributions et au Commissariat général au tourisme.

Article 19.-

L'impétrant peut introduire un recours auprès du gouverneur de la province contre l'arrêté du bourgmestre portant refus ou retrait de l'autorisation. Ce recours doit être introduit dans les trente jours de la notification de l'arrêté.

.../...

Le gouverneur statue dans les trente jours. Il transmet copie de sa décision à l'impétrant, au bourgmestre, au Ministre qui a l'hygiène dans ses attributions et au commissariat général au tourisme.

Article 20.-

L'article 1er de l'arrêté-loi du 31 janvier 1946 concernant le contrôle des voyageurs dans les maisons d'hébergement s'applique à toute personne qui passe une nuit sur un terrain de camping visé à l'article 11.

Article 21.-

Toutefois, en ce qui concerne les groupes, l'identité du chef de groupe sera seule notée au registre du camp et la liste de toutes les personnes qui l'accompagnent sera déposée.

Article 22.-

Par groupe, au sens de l'article précédent, il faut entendre un ensemble de campeurs conduits par une personne responsable et munis d'une carte d'affiliation à une association de camping reconnue conformément à l'article 5 ou à une association de jeunesse reconnue par le Ministre de l'Instruction publique sur avis du Conseil national de la Jeunesse.

TITRE IV. - DES CAMPS PRIVES.

Article 23.-

Pour camper sur tous terrains privés, autres que

.../...

ceux visés au titre II, il faut la permission de la personne qui en a la jouissance ou de son représentant.

La permission peut être tacite lorsque la durée du stationnement ne doit pas dépasser trente-six heures.

Article 24.-

Tout séjour d'une durée minimum de quinze jours de plus de trente campeurs dans un camp privé devra être déclaré au bourgmestre par la personne désignée à l'article 23, au moins quarante-huit heures avant le début de l'occupation du camp.

TITRE V. - DISPOSITIONS GENERALES.

Articles 25 et 26.-

... (texte du projet du Gouvernement) ...

... (signature et contreseings comme au projet du Gouvernement) ...

De kamer was samengesteld uit		La chambre était composée de	
de Heren : Messieurs:	M. SOMERHAUSEN,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter, président,
	A. MAST, K. MEES,	raadsheren van State, conseillers d'Etat,	
	P. COART-FRESART, A. BERNARD,	bijzitters van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,	
	G. PIQUET,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. MEES.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M.MEES.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) G. PIQUET.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) M. SOMERHAUSEN.

uitgifte afgeleverd aan de H. Minister
expédition délivrée à M. le Ministre

van Verkeerswezen.
des Communications.

De 1954. Le 1954.

De Griffier van de Raad van State, Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.